

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6To/8/2015                     |
| Identifikačné číslo spisu: | 9513100040                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.09.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Hatala             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:9513100040.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí v Bratislave 24. septembra 2015 v trestnej veci obžalovaného JUDr. W. L. pre účastníctvo vo forme pomoci k prečinu nepriamej korupcie podľa § 21 ods. 1 písm. d/, § 336 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 23. februára 2015, sp. zn. PK-1T 8/2013, takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 23. februára 2015, sp. zn. PK-1T 8/2013, bol obžalovaný JUDr. W. L. uznaný za vinného zo spáchania z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

ako obhajca Mgr. U. R. W. K. pri stretnutiach s ňou na pojednávaniach konaných dňa 05. augusta 2011 na Okresnom súde Prešov, dňa 26. októbra 2011 na Krajskom súde Prešov, ako aj na stretnutiach s ňou v Ústave na výkon väzby v Prešove v dňoch 30. augusta 2011, 18. októbra 2011, 25. októbra 2011 a 09. novembra 2011 požadoval od nej úplatok v sume 20 000 až 30 000 € pre sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. U. I. za to, aby tento po podaní dovolania proti rozsudku Krajského súdu Prešov z 26. októbra 2011, sp. zn. 1To 90/2011, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Prešov z 05. augusta 2011, sp. zn. 32T/22/2010-1069, ktorým bola Mgr. U. R. W. K. odsúdená za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a iné na trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, pôsobil na sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorí budú rozhodovať o dovolaní ods. Mgr. K. tak, aby rozhodli v jej prospech, pričom túto požiadavku o úplatok zopakoval aj 14. decembra 2011 v Košiciach v kaviarni hotela Maratón pri osobnom stretnutí s O. G., ktorý bol

poverený Mgr. K. na obstaranie finančných prostriedkov na úplatok.

Špecializovaný trestný súd obžalovanému, podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/ Trestného zákona, uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odložil, podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona mu uložil peňažný trest vo výmere 3 000 € (titisíc eur) a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať advokátske povolanie na dobu 5 (päť) rokov.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podal odvolanie obžalovaný JUDr. L., ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. navrhoval, aby odvolací súd po zrušení rozsudku sám vo veci rozhodol oslobodením obžalovaného spod obžaloby.

Odvolateľ tieto svoje návrhy oprel o rôzne okolnosti, ktoré vytýkal rozsudku súdu prvého stupňa. Primárne vyslovil názor, že prvostupňový súd uveril tvrdeniam svedkov K. a G., ktorých on považuje za nedôveryhodných, svedok G., v postavení agenta, ho nabádal na spáchanie skutku. Namietal spôsob začatia trestného stíhania, bolo mu odňaté právo na spravodlivý proces, súd I. stupňa sa s jeho námietkami nezaoberal v odôvodnení rozsudku. Taktiež poukázal na kriminálnu minulosť svedka G. a labilnú osobnosť svedkyne K., ktorá bola viackrát hospitalizovaná, vzhľadom na jej duševný stav. Napokon výpovede uvedených svedkov vyvracajú svedkovia D. a M.. Odvolateľ vyslovil názor, že v doterajšom konaní neboli dôkazmi preukázané žiadne skutkové tvrdenia, o ktoré sa napadnutý rozsudok oprel. Nakoľko jeho vina bola opretá len o výpovede citovaných svedkov mala byť použitá zásada „in dubio pro reo“.

Obžaloba sa k podanému odvolaniu nevyjadrila, a preto je potrebné vychádzať z toho, že považuje napadnutý rozsudok za správny a legálny (absencia odvolania prokurátora).

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a keďže nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Tr. por., v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), ako aj správnosť postupu predchádzajúceho konania, pričom zistil, že tento je potrebné zrušiť.

Rozsudok súdu prvého stupňa je totiž založený na nejasných a neúplných skutkových zisteniach, súd sa v ňom nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov a na ich objasnenie je potrebné dôkazy opakovať, resp. vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.). Keďže je zrejmé, že zistené chyby nemôže odvolací súd odstrániť na verejnom zasadnutí, v súlade s ustanovením § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. por., prijal rozhodnutie na neverejnom zasadnutí, teda bez účasti procesných strán.

Jedným z dôležitých dôvodov zrušenia napadnutého rozsudku je to, ako bolo reagované na obhajobu obžalovaného a ako sa súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, že jediná priama svedkyňa má výrazné sklony k fabulácii a požadované finančné prostriedky mali byť jeho trovy za zastupovanie svedkyne v iných konaniach. Aj keď sa jeho obrana v tomto smere javí ako výslovne účelová, bude potrebné ju vylúčiť dostupnými dôkazmi.

Ustanovenie § 168 Tr. por. vyžaduje od súdu prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku stručne uviesť, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, v danom prípade hlavne v otázke samotnej viny obžalovaného.

Písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku je síce pomerne obsiahle, ale v princípe len opisuje jednotlivé dôkazy, pričom absentuje ich jasné hodnotenie, resp. záver o tom, že obžalovaným uplatňované trovy obhajoby nezodpovedajú sume 30 000 €, (či s ním požadovaných trov aj odrátal sumu 3 400 €, ktoré si od svedkyne ponechal) a svedkyňa K. je nespochybniteľná. Aj keď na svedkyňu K. bol vypracovaný znalecký posudok, v inej trestnej veci, /č. l. 120/, tento sa nezaoberal jej sklonmi k prípadnej fabulácii, neskúmal lži skóre, a preto bude potrebné v tomto smere dokazovanie doplniť, navyše zo spisového materiálu vyplýva, že svedkyňa bola počas trvania jej väzby a výkonu trestu odňatia slobody viackrát hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v nápravno-výchovnom ústave Trenčín.

Na druhej strane obžalovaný poukazuje na výpoveď svedkyne M. ako dôveryhodnej svedkyne a spochybňuje svedkov, ktorí ho usvedčujú vzhľadom na ich kriminálnu minulosť. Nakoľko svedkyňa M. sa však so svedkyňou K. zoznámila vo výkone väzby, bude vhodné zistiť kriminálnu minulosť aj tejto svedkyne.

Odvolací súd potom musí vlastne sám zaujímať stanovisko k rozsahu a charakteru už vykonaného dokazovania, ale hlavne k otázke, z čoho jednotlivé dôkazy usvedčujú obžalovaného, resp. či závery sú vyvrátiteľné jeho obhajobnými tvrdeniami. Také posudzovanie vecí rozhodne nepatrí až do štádia rozhodovania o opravnom prostriedku; toto je principiálnou úlohou a povinnosťou súdu prvého stupňa, pričom s námietkami obhajoby sa musí vysporiadať aj v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Najvyšší súd pre tieto nedostatky zásadného charakteru podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu; lebo nie je postavený na takom základe, ktorý je daný jednoznačnými dôkazmi. V rozhodovanej veci, obrana obžalovaného nebola jednoznačne vyvrátená.

Odvolací súd nie je povolaný na nahrádzanie činnosti súdu prvého stupňa, pričom v konaní o riadnom opravnom prostriedku náprava chýb v konštatovanom rozsahu ani logicky nie je možná.

Najvyšší súd preto podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Bude úlohou súdu prvého stupňa vykonať potrebné dôkazy, hlavne s prihliadnutím na preverenie obhajoby obžalovaného, čo doteraz v niektorých smeroch absentuje, a potom vo veci meritórne rozhodnúť.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.